



Zbornik sudske prakse

Predmet C-327/13

**Burgo Group SpA
protiv
Illochroma SA
i
Jérôme Theetten**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Pojam ‚poslovna jedinica‘ – Grupa društava – Poslovna jedinica – Pravo na otvaranje sekundarnog stečajnog postupka – Kriteriji – Osoba ovlaštena predložiti otvaranje sekundarnog stečajnog postupka“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. rujna 2014.

1. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba br. 1346/2000 – Međunarodna nadležnost za otvaranje stečajnog postupka – Sekundarni postupak – Dužnik koji ima poslovnu jedinicu na državnom području države u kojoj ima sjedište – Pojam poslovne jedinice – Poslovna jedinica s pravnom osobnošću – Uključenost – Kriteriji*

(Uredba Vijeća br. 1346/2000, čl. 2. t. (h) i čl. 3. st. 2.)

2. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba br. 1346/2000 – Međunarodna nadležnost za otvaranje stečajnog postupka – Sekundarni postupak – Osobe ovlaštene podnijeti prijedlog za otvaranje sekundarnog postupka – Ocjena prema nacionalnom pravu – Ograničenje isključivo na vjerovnike s domicilom ili sjedištem u državi članici u kojoj se nalazi dotična poslovna jedinica odnosno vjerovnike koji imaju tražbinu nastalu u vezi s poslovanjem te poslovne jedinice – Nedopuštenost*

(Uredba Vijeća br. 1346/2000, čl. 29. t. (b))

3. *Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba br. 1346/2000 – Međunarodna nadležnost za otvaranje stečajnog postupka – Sekundarni postupak – Otvaranje sekundarnog postupka u odnosu na glavni likvidacijski postupak – Uzimanje u obzir kriterija svrhovitosti – Primjena nacionalnog prava – Pretpostavke*

(Uredba Vijeća br. 1346/2000)

1. Članak 3. stavak 2. Uredbe br. 1346/2000 o stečajnom postupku treba tumačiti tako da se u slučaju likvidacijskog postupka protiv društva u državi članici u kojoj ono nema svoje sjedište može protiv tog društva voditi i sekundarni stečajni postupak u drugoj državi članici u kojoj ono ima sjedište i pravnu osobnost.

Naime, s jedne strane, člankom 2. točkom (h) Uredbe br. 1346/2000 nije isključeno da poslovna jedinica u smislu te odredbe može imati pravnu osobnost i nalaziti se u državi članici u kojoj to društvo ima sjedište, pod uvjetom da ispunjava kriterije predviđene tom odredbom.

S druge strane, kada bi pojam „poslovne jedinice“ trebalo tumačiti tako da ne može obuhvatiti mjesto poslovanja društva dužnika, mjesto koje ispunjava izričito propisane kriterije iz članka 2. točke (h) i koje se nalazi na državnom području države članice u kojoj to društvo ima svoje sjedište, „lokalnim interesima“, a osobito interesima vjerovnika sa sjedištem u toj državi članici, bila bi uskraćena Uredbom predviđena zaštita u obliku otvaranja sekundarnog postupka u navedenoj državi članici. Na kraju, takvo tumačenje moglo bi dovesti do diskriminirajućeg postupanja prema vjerovnicima sa sjedištem u državi članici u kojoj društvo dužnik ima svoje sjedište, posebice u odnosu na vjerovnike sa sjedištem u drugim državama članicama u kojima se eventualno nalaze druge poslovne jedinice dužnika.

(t. 32., 35., 38., 39. i t. 1. izreke)

2. Članak 29. točku (b) Uredbe br. 1346/2000 o stečajnom postupku treba tumačiti tako da se pitanje koja je osoba ili tijelo ovlašteno podnijeti prijedlog za otvaranje sekundarnog stečajnog postupka mora ocijeniti na temelju nacionalnog prava države članice na čijem se državnom području predlaže otvaranje toga postupka. Pravo na podnošenje prijedloga za otvaranje sekundarnog stečajnog postupka ne može se, međutim, ograničiti samo na vjerovnike s domicilom ili sjedištem društva u državi članici na čijem državnom području se nalazi dotična poslovna jedinica ili pak samo na vjerovnike čija je tražbina nastala u vezi s poslovanjem navedene poslovne jedinice.

Naime, kada donose nacionalne odredbe kojima se uređuje pitanje koje su osobe ovlaštene podnijeti prijedlog za otvaranje sekundarnog postupka, države članice moraju paziti da, uzimajući u obzir cilj Uredbe, očuvaju njezin koristan učinak. Međutim, s jedne strane, odredbe Uredbe o pravu vjerovnika na podnošenje prijedloga za otvaranje sekundarnog postupka imaju posebno za cilj ublažiti učinke univerzalne primjene prava države članice na čijem državnom području je otvoren glavni postupak, uz davanje ovlasti za otvaranje sekundarnih postupaka pod određenim pretpostavkama radi zaštite različitih interesa koji uključuju i interese koji nisu lokalni interesi.

S druge strane, u Uredbi se pravi jasna razlika između partikularnih postupaka otvorenih prije otvaranja glavnog postupka i sekundarnih postupaka. Međutim, samo se u odnosu na prvonavedene postupke pravo na podnošenje prijedloga za otvaranje dodjeljuje isključivo vjerovnicima koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u državi članici na čijem državnom području se nalazi dotična poslovna jedinica odnosno čija tražbina je nastala u vezi s poslovanjem te poslovne jedinice. Slijedom toga, *a contrario*, navedena ograničenja ne primjenjuju se na sekundarne postupke.

Na kraju, eventualno ograničavanje prava na podnošenje prijedloga za otvaranje sekundarnog postupka samo na lokalne vjerovnike činilo bi neizravnu diskriminaciju na temelju državljanstva što se ne bi moglo opravdati.

(t. 46.-51. i t. 2. izreke)

3. Budući da je kod glavnog stečajnog postupka riječ o likvidacijskom postupku, Uredbu br. 1346/2000 o stečajnom postupku treba tumačiti tako da o nacionalnom pravu države članice na čijem se državnom području zatraženo otvaranje sekundarnog stečajnog postupka ovisi može li sud koji je zaprimio prijedlog za otvaranje tog postupka uzeti u obzir kriterije svrhovitosti. Pri utvrđivanju pretpostavki za otvaranje takvog postupka države članice moraju, međutim, poštovati pravo Unije, a posebno opća načela prava Unije, kao i odredbe Uredbe br. 1346/2000.

Nadalje, kada sud koji odlučuje o prijedlogu za otvaranje sekundarnog postupka primjenjuje svoje nacionalno pravo, on mora voditi računa o ciljevima koji se žele ostvariti propisivanjem mogućnosti otvaranja takvog postupka.

Na kraju, nakon otvaranja sekundarnog postupka, sud koji je otvorio taj postupak mora uzeti u obzir ciljeve glavnog postupka i voditi računa o strukturi Uredbe poštujući pritom načelo lojalne suradnje.

(t. 65.-67. i t. 3. izreke)